

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૫૬૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સંગ્રહ

વિષય ૬-૪

॥ भोगोकुलेन्दुजयति. ॥

સપ્તગીત.

મગજગીત.

(૧)

(“ ગગ-મારા ખેતરને શેઠે રે ડમરે કાંડે ગભીરે ”)

આવો કુસુમ ડાઠા આવોરે, હરિને હરખે વધાવુ,
દ્યોને અમુલખ દહાવોરે, હરિને હરખે વધાવુ
જોડી ખે અજલિ મે મારીરે, આવો હરખે વધાવુ
તેમા ખિરાજો હુર્ષ ધારીરે, હરિને હરખે વધાવુ
પ્યારા પ્રાણેશને છો અતિરે, આવા હરખે વધાવુ
આનંદે બીલશે તમ પ્રીતિરે, હરિને હરખે વધાવુ
નિર્મળ છે મુખડા તમારારે, આવો હરખે વધાવુ
વિશ્વમા સારે તમે પ્યારારે, હરિને હરખે વધાવુ
ધન ધન જિદગી તમારીરે, આવો હરખે વધાવુ,
શ્યામની સાથે કરો ચારીરે, હરિને હરખે વધાવુ
મૂઠ કોમળને રૂપાળારે, આવો હરખે વધાવુ
મારા મનડા રસાળારે, હરિને હરખે વધાવુ
કેમળકા તમ પર ઝાઝારે, આવો હરખે વધાવુ,
મળકે ખોલ મનની આજારે, હરિને હરખે વધાવુ.

નીરખી તમને આસુ આવેરે, આવો હરખે વધાવુ,
 - નશુ રમવાનું હરિને કાવેરે, આવો હરખે વધાવુ
 નારા વહાલાને તમે વહાલારે, હરિને હરખે વધાવુ
 તેથી લાગો છો મને 'યાગ' આવો હરખે વધાવુ
 બેઠા વિહ્વલ યમુના તીરે, આવો હરખે વધાવુ
 બખી બજાવે વીરે વીરેરે હરિને હરખે વધાવુ
 'યાગ' શુ પ્રેમ પુણ્ય હજીરે, આવો હરખે વધાવુ
 ભાન ભુલીને અંતે પડજોરે હરિને હરખે વધાવુ
 આસુઓ હરખના બેગવજોરે, આવો હરખે વધાવુ
 સુગંધે લહેર અમને કહેજોરે હરિને હરખે વધાવુ
 ક્રિકરને હર્ષ છે અપારે, આવો પ્રભુને વધાવુ,
 વહાલાશુ ધર્મજે એકાગરે, હરિને હરખે વધાવી

(૨)

(રાગ-મારા ખેતરને શેઠરે ઉમરો કોડે ગભીરે)

કુસુમની અ જલિ સ્વીકારોરે, ખ્યારા હરખે વધાવુ,
 કુ કુમને પગલે પધારોરે, વહાલા હરખે વધાવુ
 કુ મો કરમા બેઠારે, વહાલા હરખે વધાવુ,
 વધ રખમા એ પેઠારે, વહાલા હરખે વધાવું
 અમૃતના મેવલા વરસાવોરે, વહાલા આવો વધાવુ
 પ્રેમ અમૃત અમને પાવોરે, વહાલા આવો વધાવુ

દિવ્ય કુસમના છો લોગીરે, વહાલા આવો વધાવુ
 કુલડાના મનડા નીરોગીરે, વહાલા આવો વધાવુ,
 અમીની આખડીએ નીગજોરે, વહાલા આવો વધાવુ
 પ્રેમીનો પ્રેમ પ્રીતમ પરજોરે, વહાલા આવો વધાવુ,
 આ કુલડા આપશ્રીને જીએએ વહાલા આવો વધાવુ
 દેવાધિદેવ તમને મહોવરે, વહાલા આવો વધાવુ
 હજી હૃદયમા એમને ઝાઝારે, વહાલા આવો વધાવુ
 તમપગ ઉછળી જોશે માઝારે, આવો વહાલા વધાવુ,
 તમને નિરખીને લાન મુડ્યારે વહાલા આવો વધાવુ
 સુખ માગરમા ઉડા ડુખ્યારે, વહાલા આવો વધાવુ,
 અધિકને અધિક ડુખાવોરે, વહાલા આવો વધાવુ
 ગમિલા કર એમના મહોવોરે વહાલા આવો વધાવુ,
 આપને ભેટવાની આશોરે, વહાલા આવો વધાવુ
 વધાવા ઇચ્છે તમને હોસેરે, વહાલા આવો વધાવુ,
 વધાવે સ્વાદ સ્વામી ઝાઝારે, વહાલા આવો વધાવુ
 અનુભવે એ જીએ માઝારે, વહાલા આવો વધાવુ,
 પ્રેમીની આજ પુરો સ્વામીરે, વહાલા આવો વધાવુ,
 પ્રેમની વીડા તનમા જામીરે, વહાલા આવો વધાવુ,
 સ્તુતિ આ શ્યામળા સ્વીકારોરે, વહાલા આવો વધાવુ
 ક્રિકરની વિનતિ હૃદે ધારોરે, વહાલા આવો વધાવુ.

કંકોતરી.

(૩)

(કંકુ છાટી કંકોતરી મોઢલે એ ગગ,)

સતી ચીતા કંકોતરી મોઢલે
 મુણ્ણે વિનતિ આ પ્રાણુજીવન,
 હગ્ગે મારૂ મન—પ્રીતમ વહેલા આવળે
 આપ હ બીઆના બેલી છે શ્રી હગ્ગિ,
 હુ બી 'યારા હુ જળ હીન મીન,
 બની ગઈ છુ દીન—પ્રીતમ વહેલા આવળે
 એક પણ મારી જુગના નેટલી,
 થાય એ માગ ઉગ્ગના આધાર,
 દીસો છે ઉદાર—પ્રીતમ વહેલા આવળે
 આપના રૂપો રૂડા 'યાગ નીરખી
 હુ તો થઈ ગઈ છુ આપને વસ,
 આપજ મારો રસ—પ્રીતમ વહેલા આવળે
 આપ મંધિર ભૂતળે ઉતર્યા,
 મળશે મુજ જેવી અપરમપાર,
 પણ હુ હકદાર—પ્રીતમ વહેલા આવળે
 હુ છુ દામી પ્રીતમ ભવો ભવ તણી,
 તેને તરછોડયે પાલવે કેમ ?
 રાખો હરિ રહેમ—પ્રીતમ વહેલા આવળે

'ચારા જલ્મી ઉભી જોઉં વાટડી,
 મુજને ખીજી સુઝે નવ કાય,
 મનમાં કંઈ ડલ થાય—પ્રીતમ વહેલા આવજો
 મારા મનડા તે ઢળીઆ છે આપમાં,
 આપ સાથે થઈ ગયા એક,
 ભળ્યા છેકા છેક—પ્રીતમ વહેલા આવજો
 સ્વામી સુરતાઓ મારી આખા તાળી,
 ઉતરી આપમાં થઈને મિથર,
 મુણે તણુવીર—પ્રીતમ વહેલા આવજો
 મારા આત્માને એન પડે નહિ,
 એ તો આપના વિના મુઝાય,
 લાગી એને દહાય—પ્રીતમ વહેલા આવજો
 કિંકર વનતિ ડરે છે આ ચુપતિ,
 હવે જલ્મી આવા દુખી પાસ
 ફળે એમની આશ—પ્રીતમ વહેલા આવજો

ગમે ત્યારે લગ્નકાર્યમાં ગાવાનાં.

(૪)

મારારાજ એ ગગ

આજે સોનેરી મવાડે ગીતાણુ ગમવા નીસર્યા મોરારાજ,
 સઘાતે માહેલી શોભતી—મોરાગજ
 ગાય છે મીઠડા ગીત હવે મીઠું મીઠું સૌ—મોરારાજ.
 જેમ તારલીઓમાં ચંદ્રિકા—મોરાગજ

તેમ શોભે સ્ત્રીતા શાણા સાહેલીના સાધમા—મોરારાજ
 આવ્યા તે ગમતેલા વાડીએ —મોરારાજ
 વાડી કુટી ફાલીને મોગરે કમુદા રૂડા ખીલીયા—મોરારાજ
 મધ મધ મહેકે છે કેવડા —મોરારાજ
 ટહુકે કોયલ આખા ડાળે પોપટ બોલે ગમજી—મોરારાજ
 એ બેની આ બોલે શુક ગુણે સારી સાહેલી—મોરારાજ
 કોના એ નામ રઠિયાળા રૂપાળા લાગે મને—મોરારાજ
 અયોધ્યા તે નગરીના રાય દશનથ ઘર રૂડલા—મોરારાજ
 ઉતર્યા અયોધ્યામા ઇશ એ દશ-થને આગણે—મોરારાજ
 કૌશલ્યા માતા સતી એમની કુખે એ અવતર્યા—મોરારાજ
 શુકદેવ ભજે એમના નામ ભજે બધા દેવતા—મોરારાજ
 એમના નાદાનો મગ ઉતર્યો —મોરારાજ
 એ મળનો બન્યો સૂર્ય તપે છે આકાશમા—મોરારાજ
 અન્ય આખાય આજ મળના તેજ એટલા—મોરારાજ
 એ રામ તેજેના તત્ત્વ આવ્યા જગ અજવાળવા—મોરારાજ
 એ બેની મન મારા માદ્યા એ રામના નામને—મોરારાજ
 કંકર કગરી કહે છે ત્રીતા વરો નામને —મોરારાજ

(૫)

(રાગ ઉપગનો)

આજે નારદ ઋષિ આવ્યા ક કોતરીઓ વહે ચવા મોરારાજ
 શ્રીકૃષ્ણે છુપા બોલાવ્યા ક કોતરીઓ વહે નવા નો નાજ

નદજીએ લખીઓ ક કોતરીઓ આપી ઋષિના હાથમા મોરા
 ર્યો આ ક કોતરીઓ રૂડી વહેવો બધા સાથમા મોરાસજ.
 પ્રથમ બ્રહ્માજીન ઘર ક કોતરી આપવા મોરાસજ.
 આપી છે બાપને હાથ પ્રભુને ત્યા પધારવા મોરાસજ.
 બોલ્યા 'બ્રહ્મા રૂડા હુગળી જોડી આ અમર તપો મોરાસજ
 નાગદજી આવ્યા ટૈલાને જપાય હુગિના જપો મોગસજ
 શભુ ના ડગમા ક કોતરી આપી આનદથી મોરાસજ
 જીવો જીવો જીવ નેડી આજીવાદ આપીયા મોરાસજ.
 પાગ્યનીએ હુગે વીધી ચાલો જઈએ જનમા મોરાસજ.
 આખલો આપણો તૈયાર જઈએ હરખે મનમા મોરાસજ.
 આવ્યા નારદ સ્વર્ગ લોકે ધંદગજા ગાડીએ મોરાસજ
 બોલ્યા ઇદ્રાણી ઉમગે ક કોતરીઓ સાધીએ મોરાસજ
 જઈએ ગોકુળીઆની ગલીએ ગધા પગજી શ્રીહરિ મોરાસજ.
 સુખના સરોવર ભરીયા આનદ રહેશે ઉછળી મોરાસજ.
 ત્યાથી અલકાપુરી આવ્યા ભડારી ભડાગમા મોગસજ.
 કુબેર કોડીલાને આપી ક કોતરી હાથમા મોરાસજ.
 જય જયકાર અવાજ વધા દૂતો હુગળથી મોગસજ.
 જઈએ ચાલો હુગિની જાને ભરેલા ભડાગથી મોરાસજ
 ગણપતિ ગભગયા બમ ક કોતરીઓ ના મળી મોરાસજ
 શિવની ક કોતરીમા નામ વાચ્ય અતિ થઈ રળી મોરાસજ.
 સિદ્ધિને રિદ્ધિ ગણુશને જાને જવા રીઝવે મોગસજ.
 સૌની પહેલા આપણે ચાલો લોકો નહિ બીજવે મોરાસજ

કિંકરો દેવ થયા તગ્ત તેયાગ જાને જવા મોરારાજ
શ્રીકૃષ્ણના સહુ દામ પ્રભુને વત્સલા થવા મોરારાજ

(૬)

રાગ મોરારાજ

આજે ઋષિની રજાથી જોના આઠ્યા બાગને રૂડારામ,
આવી જોડી રૂડી બાગે વધાવ્યા બાગે કુવડે રૂડારામ
સીતાએ નીરખીઆ રામ મનડા અતિ મોહી પડયા રૂડારામ,
શરમાયા સીતા અપાગ મને મન મોહી પડયા રૂડારામ
ઓ બેની જો પેલા રૂપ ગીલા આઠ્યા બાગમા રૂડારામ,
શુ કોઈ દેવની જોડી આવી આપણા બાગમા રૂડારામ
સાહેબી રૂપોશા આ જો કાણે ઘડયા કોડથી રૂડારામ,
ઓ બેની રૂપ એ રૂડા લીધા હરિએ કોડથી રૂડારામ
ઓ બેની દશરથના ભાગ્ય આઠ્યા આપણે આગણે રૂડારામ,
દેવી કૈ રાધ્યની કુખો લીપે આપણે આગણે રૂડારામ
અયોધ્યા તે નગરીના નૂર જગકે આપણા બાગમા રૂડારામ,
દેવોના હુ ખે એ આઠ્યા હુનીઆને ઉગારવા રૂડારામ
શક્તિ છે એમની અપાગ દાનવોને મારવા રૂડારામ,
ઓ બેની હરખે અહી આઠ્યા ભક્તો રૂડા પાળવા રૂડારામ
પરણુ પરણું મને થાય મધિ તને શું કહું રૂડારામ,
રાખ્યા નથી રહેતા ઉર સૈયગ મારી શું કહું રૂડારામ
ઓ પ્રભુ અરણ આ દીવની ઉનારજો ઉરમા રૂડારામ

દામીની દયાઓ ધરતે જશો નહિ દૂરમા રૂડારામ
 કુલદેવી કરગરૂ તમને આ વગ મને આપજો રૂડારામ,
 વગણાગીઆ ને રૂપાળા ગગણુ એમનું આપજો રૂડારામ
 કોડે ધનુષ લીધા બાધે દીપે રૂડા જો મળિ રૂડારામ,
 ડામળ રૂપાળી કાયા નમી પડે એ થકી રૂડારામ
 કિકરૂ કરગરી કરે છે ગ્રીતા વરજો ગમને રૂડારામ,
 ગમના ઉરનો આધા- સતી વરજો ગમને રૂડારામ

(૭)

આજે દિવસ માગે ઉજળો રે, મારા ગમચ દ્ર પગણુવા જાય -આજે,
 મૈયર મીડા વધામણા રે, રૂડા શ્રીરામ પગણુ ગ્રીતાય
 લીધા ધનુષ્ય નામે હાથમા રે, નીચે દબાયો ગવણુ રાય-આજે
 સતીએ કુલડે વધાવીઆ રે, રૂડી વગમાળ પહેરાવી કોટ
 નીપ્પુ ત્યા જોડુ અતિ ઘણુ રે, જોવા દેવોએ મુકી છે દોટ-આજે
 સઘજેથી આશિષો ઉછળે રે, જોડુ તપજો અમર સદાય,
 ત્યા મુખી તપજો આ જોડણુ રે, આલો અજવાળે સુરજ રાય-આજે,
 દેવોએ કુલડે વધાવીઆ રે, રહી અતરીક્ષ આકાશમાય,
 અપ્સરાઓ ગીત ગાય છેરે, એતો આકાશમા સલગાય-આજે
 ગાધર્વ નાચ નાચી રહ્યારે, આપે કુમેર લડારી દાન,
 આશિષો માગણો આપતારે, ગગયા રામે માગણોના માન-આજે.
 બ્રહ્માજી વેદ ભણી રહ્યા રે, કરે શિવજી તાડવ નૃત્ય,
 ભક્તિઓ નવેય આવીઓરે, સ્તુતિ કરે છે વેદોની શ્રુત્ય-આજે

જનકપુરીમા આન દ ઉલટ્યોરે, જાણે ભગતી તે સાગરમાય-આજે
આદો દેખીને દરીઓ ઉછળેરે, તેમ સર્વળ આન દ ઉલરાય-આજે
એની આ લે પુલ રૂલારે, હજી વધાવીએ જીતાને રામ
ક્રિકરના કાડ પુન થયારે, આને પરણીયા જીતાને રામ-આજે

(૮)

ગગ મોગગગ

વીગને વિનવી કહે છે, લક્ષ્મણ લગી હજીયથી રૂડારામ,
જીઓ કો યાગિની આવે કે આવે દેવી મેઠ અહો રૂડારામ
અણકે અણકે પડી એહ વડનાગને ધ ય છે રૂડારામ
રૂપ તમાગ સમાન વીના જેડુ ગમ્ય છે રૂડારામ
શ્રીરામ કહે વહાલા વીરા જેવુ નવ બોલીએ રૂડારામ
પરકન્યા દેખીને મોહ કદી નવ લાવીએ રૂડારામ,
આલોને પૃથ્વીએ નામ એ કુમળી કુમારીના રૂડારામ
શા નામ કયા એમના ઠામ રૂડા એ રૂપાળીના રૂડારામ
શ્રીરામ જહ સુણ વીના એવુ નવ બોલીએ રૂડારામ,
પરકન્યા દેખીને મોહ કદી નવ લાવીએ રૂડારામ
એ તો હ કહેના દોષો દષ્ટિ નવ રાખીએ રૂડારામ,
વીના એવા રૂપો જોઈ હાગ્ય ન લાગ્યો રૂડારામ
આ રૂપ જોઈ વખાણી હરિને ન ભારીએ રૂડારામ,
હૃદયની શક્તિ અગાધ ક્યાને વખાણીએ રૂડારામ
લક્ષ્મણજી કહે વીર મનમા કલં જઈ યાય છે રૂડારામ,

એ કન્યા પરણશે તમને એવું મને થાય છે રૂડારામ,
ગમ બોલ્યા હુમી તરત એવું નવ લાખીએ રૂડારામ
કિકર લવિધ્યના પડઘા હૃદય વિષે ગાખીએ રૂડારામ

(૬)

(લાડકડી ચડીને કમાડ સુદરવરને નિરખવારે એ રાજ.)
મીતાણ ચઢ્યાએ ઝડપે શ્રીગમચક્ર નીરખવારે,
શ્રી રામ મહાપ્રભા આલ્યા સ્વયંવરને નીરખવારે
પ્રભુણ ત્યા મહાપ્રભા પેઠા અધારા ઉડી ગયારે,
ઉંગે મુરજ તાગ છુપે તેમ સર્વ છુપાઈ ગયારે
રૂપાણા રઢિયાણા રૂપો નીરખીને મીતા હરખતારે,
એ સ્વામી મારા રૂપાણા એવું મનમાં લાખતારે
કોઈએ ન પડડ્યા મનુષ્ય બધાય હારી ગયારે,
કોઈથી ના તૂટ્યા મનુષ્ય બધા વિમાસી ગ્યારે
ગલગય જનકણ જૂઝ હવે વલે શી થશેરે,
શિવજીનું પ્રચડ ધનુષ કોઈથી તૂટયું કેમ જશેરે
મીતાણ મનુષ્ય અપાગ કરે પ્રભુને વીનવીરે,
એ નાથ મુજને ના ભુલશે કહે એમ કરગરીરે
રમતેલા ઉઠ્યા શ્રીગમ ઋષિને નમી પડ્યારે,
આજ્ઞા આપ્યા ઋષિરાય ધનુષ મારે તોડવારે
હીધી આશિષ ઋષિરાયે ધનુષ તુથી તુટ્યોરે,
ચગદાયો રાવણરાય હુ ખમાથી એ છુટ્યોરે

આશિષે ઉઠ્યા શ્રીરામ, સભાને નમી પડ્યારે,
 દીધી સભાએ આશિષ સૌ હરખે હમી પડ્યારે
 આઘ્યા ધનુષની પામે ઉભા ત્યા ઉમગથીરે,
 રાવણ અગદાયો નીચે પડ્યો ભુડા ઢગથીરે
 અશુદ્ધે ઉચક્યા ધનુષ લીધા પોતે હાથમારે,
 કુલના જેવું ધનુષ્ય લાગ્યું હરિને હાથમારે,
 પણછ ચડાવા નમાવ્યા કોડડ ભાગ્યા કડકડીરે
 મીતાએ સાબળ્યો ઘડાકો હસી પડ્યા ખડખડીરે,
 ઉતર્યા અરૂંખેથી હેઠે વરમાળ લીધી હાથમારે
 પેરાવી વરમાળ હરખે જિભા હરિની સાથમારે,
 ખોલે સૌ જય જયકાર અતિશય ઉમગમારે,
 દેવોએ વેર્યા છે કુલ નાચે ગસ ગગમારે
 કિકર હરખ્યા ત્યા ખૂબ થયો જય રામનોરે
 છે મહા જય જયકાર પાવન રામનામનોરે

વર ઉદ્ધતતા ગાવાના.

(૧૦)

ગગ રેળખાટનારે

ભુઓ ભનૈયાઓ જાય કે ગજરામનારે,
 આનંદ સાનેય થાય કે ગજરામનારે
 આગળ ગણેશ દુડાળો કે રાજરામનારે,
 હમે છે મોટી ફેદાળો કે રાજરામનારે

સૂઢ એ ફેરવે ખૂબ 'ં રાજરામનારે,
 હમે સૌ થઈ મગરૂબ કે રાજરામનારે,
 પ્રજ્ઞા બલે પાછળ વેદ કે ગજગમનારે,
 સમન્તથ ના તેના ભેદ કે રાજરામનારે
 બકરાનું મુખ કગે એ એ કે રાજરામનારે
 ડટાળો મૌન્ય દે છે 'ં રાજગમનારે
 શિવજી બેઠા છે આબલીએ 'ં રાજરામનારે
 આન દે રમતા કાબલીએ કે રાજરામનારે
 પાગવતી બેઠા છે પ્રીતે કે રાજગમનારે
 ગાય છે રૂડેરા ગીતે કે રાજરામનારે
 કુબેર આપે છે દાન કે રાજરામનારે,
 માગણીનું ત્યા છે ધ્યાન કે રાજરામનારે
 આવ્યો છે ઈદ્ર ઉમ જો 'ં રાજરામનારે,
 લાવ્યો છે ઇદ્રાણી સ જો કે રાજરામનારે
 દેવો બોલે પ્રભુના નામ કે રાજરામનારે,
 એતો છે મગળ નામ કે રાજરામનારે
 પાછળ અયોધ્યાના લોક કે રાજરામનારે,
 બીડ છે બહુ બહુ થોડે થોડ કે રાજરામનારે
 દશરથ રાય કુલી કાલે કે રાજરામનારે
 બેસીને રથમાંહે મહાલે કે રાજ રામનારે
 ભરત શત્રુઘનની બેડી કે રાજરામનારે,
 બેઠા બેઠ કચ્છની ઘોડી કે રાજરામનારે

કેડે ડોશડ્યા મુમિત્રા કે રાજરામનારે,
 મુખપાલે બેઠા પવિત્ર કે રાજરામનારે,
 આવ્યા છે મલપતા નવે કે રાજરામનારે
 શ્રીગ્રભુ પગ્ણ્યા તે પવે કે રાજરામનારે
 આવ્યા જનક પુરમાય કે રાજરામનારે,
 મિથિલા નગરી મલકાય કે રાજરામનારે,
 આવ્યા જનકરાય સામે કે રાજરામનારે,
 ભેટયા વેવાઈ સામસામે કે રાજરામનારે,
 સામૈયુ કીધુ છે સગે કે રાજરામનારે,
 આવ્યા ઉતારે ઉમગે કે રાજરામનારે,
 કિકર હરખ્યા છે ખુબ કે રાજરામનારે,
 બેને થયા મગરૂબ કે રાજરામનારે,

(૧૧)

રાગ—દખણ દશયી ઘોડીરે આવી

ગોકુળ ગામથી ઘોડીરે આવી
 આવી છે કીર્તિજીને દ્વારે રઢિયાળીરે ઘોડી
 એની રે ઘોડીએ ડોડીલા કાનજીની સ્વારી,
 આગળ જાનવાની હારરે—ગદિ
 જાનવા મોટા જોજગથીરે આવ્યા,
 દેવતા આવ્યા છે અખાંરે—ગદિ

મોખરે બ્રહ્મદેવ દાઢી ગાસ,
 ઝાંઝેરા મુખડાની હારરે—રહિં
 આખડી આવ્યા પોતે શભુજી જોગી,
 મતી પારવતી છે જોડેરે—રહિં
 રાભુ ભભુતિ અતિ કોડે ઉછાળે,
 સતી ઉરાટે કકુ જોડેરે—રહિં
 ઇંદ્ર રાખાજી ઐરાવતે આવ્યા,
 પુષ્પોના ખુપો ગુથી લાવ્યાં—રહિં
 ખુપ ઓરાડયો એમણે પ્રભુજીને શિરે,
 શ્રોત્રિ સંતાપ કુલાયારે—રહિં
 ગણુરા ઝેદર ઉપર ગસીને આવ્યા,
 સૂઢ અને કુડ વણી મોટીરે—રહિં
 આવ્યા મોડા સોને મોખરે ઉભા,
 હસ ગોકુળીઆની ગોપીરે—રહિં
 અલકાપુરીથી કુખેર ભડારી આવ્યા,
 ભર્યા ભડાર જોડે લાવ્યાં—રહિં
 આપે છે દાન દીનને હોટેને કોડે,
 ગરીબોને એ ઘણા ફાવ્યારે—રહિં
 શારદા ત્વામીના ગીતડા ગાયે
 ઝીલે છે દેવો કેરી નારીરે—રહિં
 અધ્મગ ગાઘર્વ નાચ ને ગાયે
 આનંદ ઉછળ્યો મહાભારીરે—રહિં

આન ત પ્રહ્લાડામા આનદ ઉછળ્યો,
 ઝીલે છે રસડાના સોગીરે—રહિ
 ઉરના વધામણા સૈયર માની,
 રહેજે સદાય તુ સયોગી રે—રહિ
 કિકેરો વગ્ગોડો નીગખીને મ્હાટ્યા,
 શા શા તે કવ્વા વખાણુરે—રહિ
 દેવ માનવોનો સાગર ઉમટ્યા,
 આદ લોકમા થયુ જાણુરે—રહિ

(૧૨)

રાગ વનમાળી રે

ગોપીઓ ગાય છે ગીત કે ઓ વનમાળીરે,
 કેમ ગદ્યા પર પ્રીત કે ઓ વનમાળીરે
 એનું છે ગોરડું મુખ કે ઓ વનમાળીરે
 ૫૬ રાગનું એ રૂપ કે ઓ વનમાળીરે
 એનું છે નાનેડ નાક કે ઓ વનમાળીરે,
 કેમ કરી ઝીલશે ઝાક કે ઓ વનમાળીરે
 એ છે કામણુગારી નાગ કે ઓ વનમાળીરે
 એનો છે ઝાઝેરો 'યાર કે ઓ વનમાળીરે
 પાદરે પાળી એ પાશે કે ઓ વનમાળીરે,
 લાજ તમારીજ જાશે કે ઓ વનમાળીરે,
 આપ સુવાળા ને સહેલા કે ઓ વનમાળીરે,

એ પ્રેમમદ પીધેલા કે એ વનમાળીરે
 નહિજ ગાઠે એ ગોરી કે એ વનમાળીરે,
 જખરી છે પ્રેમની તોરી કે એ વનમાળીરે
 તમારી ઉમર છોટી કે એ વનમાળીરે,
 એ છે તમાગથી મોટી કે એ વનમાળીરે,
 લીધુની ફાડશી આખ કે એ વનમાતીરે
 છોગાળા છાનેરો આખ કે એ વનમાળીરે,
 મલક મલક મુખ માય કે એ વનમાળીરે,
 સાના મન એથી હરાય કે એ વનમાળીરે
 પડી મેલો પરણ્યાની વાત કે એ વનમાળીરે,
 નહિ ગાઠે હડીલી જાત કે એ વનમાળીરે
 ડક કર કરગરી કહે છે કે એ વનમાળીરે,
 પરણો ભલે નાના કહે છે કે એ વનમાળીરે
 પ્રેમીલા જોડા એ ખાસ કે એ વનમાળીરે
 આવશે મળતી બહુ રાશ કે એ વનમાળીરે

(૧૩)

પ્રભુનો જવાબ

ગગ ચાલતો

બોલે છે ગિરધરલાલ કે એ વ્રજનારીરે
 મુજને સતી પર વહાલ કે એ વ્રજનારીરે.
 વચાયો હુ એને હાથ કે એ વ્રજનારીરે,

અમર મારો અ સાથ કે ઓ વ્રજનારીરે
 ગોરડું એનું છે મુળ કે ઓ વ્રજનારીરે,
 એ મુળ ની છે મુળ કે ઓ વ્રજનારીરે
 મલક મલક મુળ થાય કે ઓ વ્રજનારીરે,
 એથી આનંદ માને થાય કે ઓ વ્રજનારીરે
 અમારો છે નમસ્કાર કે ઓ વ્રજનારીરે,
 એ ડાડીલીને હું વશ કે ઓ વ્રજનારીરે
 પહેલા પગપુચા અમ ઉં કે ઓ વ્રજનારીરે,
 ખીટ્યા છે અગમા નર કે ઓ વ્રજનારીરે
 અમ પગપુચુ અમાર કે ઓ વ્રજનારીરે
 આ પગપુચુ મને 'ચાર કે ઓ વ્રજનારીરે
 જગતીશે દીપા જવાળ કે ઓ વ્રજનારીરે
 ડિકર હરખાય બળ કે ઓ વ્રજનારીરે

(૧૪)

ઉધસતા.

બેની તો તો કે પેલા બદલગર આવ છે
 હું બડા બોલેરે, એમના દર્શન બંદુ કાવે છે
 જોને બંધ છે કે, એ તો કાડીલીને પે
 હુગમે પરણાવારે, કે શ્રી ગદ્યા ઉપર મહે
 મ કપ બાધીયારે, આવ્યા વિશ્વકર્મા ખાસ
 જો આકાશમારે, એના તેજોના છે પાસ,

ચાર વિભાગમા રે, મડપ બાધ્યો રૂડો ત્યાય
 એક વિભાગમારે, બેમશે દેવો સઘળા ત્યાય
 બીજા ભાગમારે ભડતો માથે યાદવ લોક,
 આવ્યા જનમાર, બેમશે મઘળા થોકે થોક
 ત્રીજા ભાગમારે, બેમશે નારી કેગ બ્રથ,
 ગાશે ગીતડાં ગીઝવવા પ્રભુજીને ખૂબ,
 ચાથા ભાગમારે, આવ્યુ માયર પગલુવા કાજ,
 તેમા પગલુશેરે, રૂડા, ગધાને સ્મગજ,
 પ્રભુની પાલખીરે જોને ઉચ્ચ સવાળા દેવ,
 ભડતો ભજન કરે રે, સવળે આનદની છે હેલ
 કાલાહલ મયોરે, જોને ચાહલોકની માય,
 આનદ ઉછળ્યો, જાણે ભગમાગર ઉભગય
 બેની લુટનેરે, ફરીથી નહિ આવે આ થોલ,
 કિકર કુદતારે, આવ્યો નહોતો આવો થોલ

(૧૫)

વરને પોખતા

જેજ ઝળકે ગજ ગમનારે એ રામ
 આવા ગીલા મારે માયરે રે,
 તમને નિરખીને થઈએ ન્યાસજી
 આવા ગીલા મારે માયરે રે
 ઉલટથી જોઉં તમારી વાટડીરે,

ઉરમા પરણ્યાના આવે ખ્યાલજી,
 આવો ગગીલા મારે માયરે રે
 ઉગ્મા ઉમળકા ઉડા ઉપરેરે,
 હુગ્મોના સાગરો ઉભગયજી—આવો
 વગ્માજો ધરીએ આપણુ માથમારે,
 ધર્મોના સબે ધો જોડાયજી—આવો
 પૂર્વ જનમની આપણી પ્રીતડીર,
 મદ્ગળ કડીએ પ્રીતન આજજી—આવો
 મહુરત મીઠા ને અમર આજના ર,
 જીવનના આવે આજે રાજજી—આવો
 જીવનમા અમૃત આજે રેડશુ ર,
 અમૃત પીશુ યુગોયુગજી—આવો
 ધર્મ અમૃત અમર જોડશુ રે,
 અમર થઈશુ જીગો જીગજી—આવો
 પ્રભુ સગાથે રમશુ ગગમા ર,
 નિકુજે બનશે આપણા ધામજી—આવો
 આનંદ હમેશા આપણા ઉગ્મારે,
 ભગ્ને સદાયે શ્રીધનશ્યામજી—આવો
 આપણા આનંદે સ્વર્ગો ડોલશેરે
 ઈશ્વરે આવશે ઈર્ષાયજી—આવો
 દેવો જવા છે દૈવત આપણા ર,
 તેવી કોઈનાથી ડર ન થાયજી—આવો.

જગને મીઠી નજરથી જોઈશું રે,
 મર્વને દર્શન બનતી સહાયજી—આવો
 મીઠી નિર્દોષ લહેરો ઉડશે,
 સ્વર્ગીય જીવનો ગગાયજી—આવો
 આનંદથી જડ થેતન સાં ડસી ગહુ રે,
 તમને વધાવતા છે તૈયારજી—આવો
 સૌના ઉગ્મા આવે છે ઉલરા રે,
 સર્વેનો આપણા ઉપર ધારજી—આવો
 આવોને કુલડાએ વધાવીએ રે,
 કુલડા તો જીએ તમારી વાટજી—આવો
 કંકુ વેર્યા છે મારે માયરે રે,
 ડપાળા જીએ મડપ ઘાટજી—આવો
 કિકર સઘળા આજે તમ તણા રે,
 આજે આવ્યા છે તમને રાજજી—આવો
 એ રાજ ઉરવાડીમા મહાલશે રે,
 મીઠાને મોઘા શીરના તાજજી—આવો

(૧૬)

માયરામા પધાર્યા પછી ગાવાના.

ગગ આલતો.

આવ્યા ગીલા આપણે માયરેરે,
 બિરાજ્યા આવી મડપ બહારજી.

આવ્યા / ગીલા આપણુ માયને
 આલોને જઇએ સખી વધાવવારે,
 સાસુઠ બાલ્યા ધરીને પ્યારજી—આવ્યા
 મોગરેલી કુલહાએ વધાવીઆરે,
 પૂજ્યા ધરીને મન ઉમગજી—આવ્યા
 થાજ મોતીરે એમને પોડીયાં,
 આનદનો મચીયો મવળે જ ગજી—આવ્યા
 ઉચકોને આણ્યા એમને માયરે,
 અગગજ બહુકે એમને અ ગજી—આવ્યા
 રૂપ ગુણે છે તેડુ શોભનુરે,
 જાણુ નીતાઠ ગમનો ન ગજી—આવ્યા
 પધરાવ્યા કન્યા એમની પાળમારે,
 ઉમગકા ઉમાહ અપારજી—આવ્યા
 કન્યા અમારી ગોરી ગાવડીરે,
 રક્ષણ કરજો રાખી પ્યારજી—આવ્યા
 ગરીબ ગાયશી તમને આપતારે,
 આનદ ઉપરે અમને બખજી—આવ્યા
 તેના હકોને તમે પાળજો,
 ધર્મોની રાખીને મગડબજી—આવ્યા
 નાવ મમારનુ ન જો હાકજો
 એથી ઉતરેલા ભર પાગજી—આ યા
 વર્ષ અગમ ગમને પાળજો
 કરજોમા ને જો જો નિયાજી—આવ્યા

પ્રભુને એક ક્ષણ નવ ભુલશોરે,
 તેને આશરે કરજો કામજી-આવ્યા
 મનસા દેહોના કામો રૂડલારે,
 પ્રભુની રાખા હૈયે હામજી-માવ્યા
 મ કટે હિ મત નવ હારીયેરે,
 સુખમા રહીએ સદા મમાનજી-આવ્યા
 નીતિના મારગ નવ ભુલીયેરે,
 ધરીએ પ્રભુના નિત્યે ધ્યાનજી-આવ્યા
 પ્રભુ મ ગાયે ધમ્મો પ્રીતડીરે,
 મનડા કરીને જોઉ એકજી-આવ્યા
 મગ્નદા મોટા કેરી ગખીએરે,
 ચુકશે ના જરા પાણુ વિવેકજી-આવ્યા
 ધર્મ સળપો આજ થાય છેરે,
 સળધ સત્ય પ્રેમે થાયજી-આવ્યા
 સ્નેહ સળધો યુગો યુગનારે,
 ઉરો જો રમ થકીજ નસાયજી-આવ્યા
 આશય ઉપગ્રી તનને આપીએરે,
 જોડી તપો આ યુગો યુગજી-આવ્યા
 દીન ને કિકર પગ પ્રીતિ ગખીયેરે,
 ધરીએ ના કોઈની મનમા મુગજી-આવ્યા

(૧૭)

(આ મીઠળ ક્રોના બાધ્યાએ ગોકુલના કનૈયા એ રાગ)

આવોને પ્રભુ આપોરે, ગોકુળના કનૈયા,
 આપોને શરણનો લાવોરે, ગોકુળના કનૈયા
 આજે હરિ તમે શાને રિસાયા,
 અપરાધો શા માગ પડિયારે—ગોકુળના
 અપગંધાની તમે માપીઆ દેજો,
 અમે તો પાલન^૧ પડિયારે—ગોકુળના
 પાના પડયા પ્રભુ નિલાવી લેજો,
 રિસાએ નહિ ચાલેરે—ગોકુળના
 ગાઠો પડી પ્રભુ ભવોરે ભવનો,
 મનડા તમાગમા મહાલેરે—ગોકુળના
 પૂર્વ જનમની આપણી પ્રીતો,
 એ તોડી કેમ તૂટેરે—ગોકુળના
 વજ્રગની ગારોએ આપણે મધાયા,
 વછોડયા કેમ વધુટેરે—ગોકુળના
 આશરો પ્રીતમ આપનો અમને,
 આશ્રિતને કેમ હુલોરે—ગોકુળના
 ગોકુળમા આપણે જોડેરે રમતા,
 આપમા અમૃતના કુભોરે—ગોકુલના,
 મનડા ઘરાબર પરણ્યા છે પ્રીતમ,

પાકા લગ્ન હવે કરીએરે—ગોકુલના
 ચોરીના મહા મોગરે છાયા,
 આપના પગલા ધરીએરે—ગોકુલના,
 વાટ જુએ લગ્નગોર નારદજી,
 પ્રજ્ઞાજી પણ સગ આવ્યારે—ગોકુલના
 ઉમંગ લેર સહુ આવીને બેઠા,
 તમને પરજીવ્યાના દહાવારે—ગોકુલના,
 કિકર મહુ હગિની વાટડીએ જુએ,
 આરતો સર્વની પુરોરે—ગોકુલના
 આવ્યા હરિ ત્યા તો હલકે ને મલકે,
 આનંદ ઉગ અનિ ઝલકેરે—ગોકુલના

(૧૮)

(રાગ ઉપરને)

ગોકુલની નારી ગોવિંદને પુછે,
 વારો કયા આવડી લાગીરે—ગોકુલના
 ગોકુલની નારીને ગોવિંદજી કહે છે,
 વાત સુણોને સોહાગીરે—વ્રજનારી એ વહાલી
 જમાનાને તીરે રમવા ગયા'તા
 રમતોમા વાતો લાગીરે—વ્રજનારી
 દડો ખેલતામા જમનામા પડીયો,
 કાઢતામા વારો લાગીરે—વ્રજનારી

મખીની માથે ફરવા ગયા તા,
 કરતા કરતા વારે લાગીરે-વ્રજનારી
 બાગોમા કુલજ વીણવા ગયા તા,
 કુલ વીણતા વાગ લાગીરે-વ્રજનારી
 ભાઈબધો નાથે કરીએ ઉજાણી,
 જમતામા વાગે લાગીરે-વ્રજનારી
 ગાયો અગવાને વનમારે ગયા'તા
 ગાયો તો ગઈ બહુ આવીરે-વ્રજનારી
 ગાયો બોલાવતા વારેરે લાગી,
 વાસણીની ધુન લાગીરે-વ્રજનારી
 દેવો આવ્યા હતા દર્શન કરવા,
 દર્શન દતા વાગ લાગીરે-વ્રજનારી
 લક્ષ્મીની ભીડોને ભાગવા ગયા'તા
 તેથી વાગે બહુ લાચીરે-વ્રજનારી
 ડિકરને હુ તો કદીએ ન બચુ,
 કિન્તુ માગ સુભાગીરે-વ્રજનારી
 પ્રેમ તમારો છે મુજ પર અંજો,
 હું છુ તમારોજ ગાગીરે-વ્રજનારી,

(૧૯)

પરણતાં ગાવાનાં.

આજે આજે મહુરત રૂડા આવીઆ,
 પેલા બ્રહ્મભાન કીર્તિને ઘેર કે,
 રૂડા ગધવજી પગે રે શ્રી હરિ

આજે આજ મહુરત રૂડા આવીઆ,
 રૂડા નદજશોદાને વેગે-રૂડા ગધાજી
 વળ વિહલ ઉમગે ઉધણી,
 એ તો આવ્યા બગસાનાની સહેલે-રૂડા
 છાયા છાયા મળ્ય રૂડા મોગર,
 માય ઢાળ્યા છે તેલ ફલણ-રૂડા
 આજે બગમાને આનંદ ઉમટ્યો,
 ગાય નગજ વેગે વેગે-રૂડા
 તાજા તોજી ઘેર વેગ બાધીઆ,
 ગામ શણગાર્યા મુદર પરે-રૂડા
 ઉમટ્યા ઉમટ્યા હરિ આવ્યા માડવે,
 આવી ઉભા છે માડવા બહારે-રૂડા
 આવ્યા રાણી કીર્તિજીરે પોડવા,
 જમાઈ જોવાનો ઉમગંડા અપારરે--રૂડા
 અમર પુષ્પોએ પ્રેમે વધાવીઆ,
 પોકયા પ્રેમથી શ્રીવજગયરે-રૂડા
 પત્રી કોઠે કેડે લીધા કાનજી,
 લાવી બેસાડ્યા માયરા માયરે-રૂડા
 બાધ્યા મોનાના ગાગર બેડીઆ,
 વચ્ચે બાજઠે રતન જડિતરે-રૂડા
 બેની બાજઠે બેઠારે શ્રીહરિ,
 એમની રાધા ઉપર ઘણી પ્રીતરે-રૂડા

મામે પધરાવ્યા રૂપાળા ગધિકા,
 મામે પ્રભુજી શ્યામ સ્વરૂપરે—૩૬,
 અલિ આવડા કાળા આ કેમ થયા,
 એમનું ઝાઝર સામણુ મુખરે—૩૭,
 જેની જન્મ મમે હતી વાદળી,
 વળી વોર અધારી રાત રે—૩૮
 જેની ઉપે ડાઢેડું આ દીસતુ,
 કેમ ગમ્યા આ કીર્તિજી માતરે—૩૯
 કિકર આ રે મુજોડું અતિ રાગુ,
 પન્જો આત્મિક પ્રેમીઆ આજરે—૪૦
 કહ્યા લાખા દિવસનારે વાયદા,
 એમ ગીતએ કહેલા આજરે—૪૧

(૨૦)

(શાંતક વેળા ગોરી (રમાઈ બેઠા-રાગ.)

આજે કોડીલા કુવર માયરામા બેઠા,
 ગતન જડાવ બાજઠ ઢાળ્યા—ઓ કુવરી
 આજે કોડીલા કુવર માયરામા બેઠા
 રાધા ગોરીને માતા કીર્તિજી પૂછે,
 તમને ગમે તો પરણાવુ ઓ કુવરી—આજે
 ગદા ગોરીરે માતા કીર્તિને કહે છે,
 મુજને જલદી પરણાવો ઓ માવડી—આજે

સ્યામળો નગ કુવરી આ વર કેરો,
 તમારૂં સુઠર ગોરૂં રૂપ આ કુવરી-આને
 ઠાયલ કમ્તુરી કાજળ રંગેરે કાગા,
 ગુણ દીસે છે એમા ખૂબ આ માવડી-આને
 ઝાઝી કુમારિકાઓ એમનીરે પુઠે,
 આથડે વજમા દિનગત આ કુવરી-આને
 ચંદ્રની પુઠે આલમા તારલીઓ ઝાઝી,
 પાપે સૌ શશી ભલી ભાત આ માવડી-આને
 ગોકુલની ગોપીઓ એને ચોર ચોર કહે છે,
 આખરૂં નથી તલભાર આ કુવરી-આને
 આ માતા જગ કોઈથી નથીરે છતાયુ
 લોકો લવે શો પતિયાર આ માવડી-આને
 બે બાપવાળો એને ગોકુલમા કહે છે,
 નદજી અને વસુદેવ આ કુવરી-આને
 સાનેય બે છે બાપ મૃષ્ટિમા મધળે,
 એક પ્રભુને બીજો બાપ આ માવડી-આને
 એનું તોફાન જગમા ઝાઝેરૂં આયુ,
 પજવે લોકોને એતો ખુબ આ કુવરી-આને
 નાનપણમા બાળક હોય છોકરવાદી,
 એ તો કહેવાય શાની ભૂલ આ માવડી-આને
 લાડીલી મોહ એમનો તમને કયા લાગ્યો,
 અવગુણ પણ લાગે ગુણ આ કુવરી-આને

પૂર્વ જનમનો મોહ મુજને છે એમનો.
 અતિ છે મુજ પર એમના રૂણ એા માવડી-આજે
 રમતેલા દીઠા એમને જમાનાને તીરે
 ગાયો ચગવા જતા ઝાંપે એા માવડી-આજે
 મોહ મને માડી એના મુખડાનો લાગ્યો,
 એમને નીગળીને મનડા ઝપે એા માવડી-આજે
 પગથાંવા માતા મુજને લાટે ને કાટે,
 વધિએ એવા લખીયા લેખ એા માવડી-આજે
 કિકર હુગ્યો અતિ હૃદયે હુમીલો,
 વધાવ્યા બેઉ ઉરના નૃત્તે એા માવડી-આજે

(૨૧)

(આણી તેડે ગગારે પેલી તેડે જમુનાએ વચમા ને સરસ્વતી
 નદી વહે છે, એ ગગ.)

આગી બાન્ન વડલસે, પેલી બાન્ન વિકુલે
 વચમા તે બાળમુકુદાટે,
 પ્રભુજી બિગજે, કુળેમા ગજેરે,
 છ અનિ ત્યાજ આનદારે,
 એનેજ નમજેરે, માનેય ગમશેરે,
 જીવને એમનાજ છે ખપો
 આગિષ એ આપે કે હાથ માથે થાપે,
 જોડુ આ રૂડુ અમર તપો

જેમ જમુના ગંગારે, એક ગંગે ગંગ્યારે
 એક રસ થઈ દરીઆમા પેસે
 આ જોડી શાણીરે, પ્રેમીલી જાણીરે,
 એક થઈને પ્રભુજીમા પેસે
 જીવનના ટહાવારે, લોગવો મન ભાવ્યારે,
 ધર્મના નિશાન ધરજોરે
 એરે નિશાનેરે, પ્રભુજીને પાનેરે,
 પડશે આ શિખામણુ ધરજોરે
 ધ્રુવજીના દર્શનરે, કરે થાય પગસનરે
 ખુશી થઈ આપ આશિષારે,
 જેમ હુ છુ અમરરે, તેમ તમે અમરરે
 થાઓ ને મુજ જેવા દીપોરે
 હરિ સાથે માગીરે, પ્રીતો તમારીરે,
 ઇશ્વર ઉપર એવી થજો
 ધર્મના અમૃતોરે, પીજો ઓ સતોરે,
 એમા તે સાચી ફીસે મજો
 મોતીની માયારે, જુહી ઓ રાયારે,
 ધર્મજી ધન સાચુ જાણજો
 ધર્મો જો ભુલ્યા રે, સસારે ડુખ્યારે,
 ક્રિકર થઈ હરિ મોજો માણજો.

(૨૨)

(ગોપીજનનારે પ્રાણુ મારા પ્રભુજીની પાસે—એ રાગ)

પેલા નદજીનો છાગે સજની મોયગમા બેઠા
શા શા રૂંડેરા એમના મીઠડા છે રૂપ-પેલા

નોકો રૂપાળી એમની જોને એા સજની,
બાજટ એનાના ઉપર બેઠા જગમૂપ-પેલા

શિરે મુગટ એમણે મોઢેગે મૂક્યો,
મોગ પીછીની રૂડી કલગી રૂપાળી-પેલા
કાને કુડળો જાણે સુરજની જ્યોત,
લાલની શોભે એમનાં કાંતિ રઢિયાળી-પેલા

ખિટલીયાળા રૂડા કેશો મોહાળી,
અલકની લટો ઉપર લેકે મને લાગી-પેલા

કોટે તે શોભે સજની વિજયતિ માળા,
જોડે બીજી છે મોતી ચુજની માળા-પેલા

મણિ કેરા તેજો બેની નજરે તો નીગજો,
એનાથી દીસે છે એ શ્રી હરિ સગખા—પેલા

કટી મેખળા એમની કડેરે શોભે,
ચરણુમા શોભે રૂડા ગસિયા નુપૂર—પેલા

ચરણે ચાખડીઓ જોને ચદનની પહેરી,
એમની મુગધે આપણા આનંદે ઉગ—પેલા

પિતાબર પીળા એમણે પ્રેમના પહેર્યા,
રાધાજી ઉપર એમની અનિશય પ્રીત—પેલા

કિકર આપણે સઘળા એમના એા સજની,
લવચાગર તરવાની છે એ એક રીત—પેલા

(૨૩)

ગગ ચાલુ

પેલા નહજીનો છેરો સજની મોયગમા બેઠા,
 અક્ષાજી હજીએ એમને પગણાવે આજ—પેલા
 મુળપર મગરૂખી જોને કેવી ભરી છે,
 એમને તે વગ છે ચૌદ ભુવનના ગજ—પેલા.
 શિવજી તે જોને ડગ નાચોરે નાચે,
 પારવતી રમિયા જોડે પુરે છે તાજ—પેલા
 ગણપતિ બેઠા પેલા ફેવે ફાદો,
 ચૌ બાજુ જોતા હીને સૂઢો રમાજ—પેલા
 નારદજી જોને સજની વીણા વગાડે,
 પ્રભુજીના કીર્તન ગાય મીઠું લગાડે—પેલા
 દંદ તે ગજા પેલો બે હાથ જોડી,
 કગરે હામે કરી પ્રભુજી ન તારે—પેલા
 કુમેર ભડારી પેલા દાનોરે દે છે,
 ગજે છે એ તો સઘળા માગણના માન—પેલા,
 જતનો મણિને કનક ભડાર હુટા
 આ પો આપે સઘળા થઈ એક તાન—તા
 ગુરૂજી જોને બેની માડવો ચુકવે,
 ભક્તો ભજન ગાઈને કરતા રમપાન—પેલા
 કિકર દેવો સઘળા એમના એ મજની,
 તેથીજ આવી સઘળા દેવોની જન—પેલા

(૨૪)

(રાગ—મેઘાડ મગ ગાજ)

આપણે વૃદ્ધાવન દુકડા ત્યાથી વ્રજરજ લાવો,
 એ ગ્લે શિગપર ધારીને રાયવગ ઉવલાવો,
 ગ્લે તે વ્રજની મોઢેરી પેવા ધ્રુએ છે લેવા,
 મુખમા મુકાવોને બેનડી, એ છે અમૃત મેવા-આપણે
 આપણે તે જમનાળ દુકડા જમના જળ મગાવો,
 એ જળ પાન કગવીને, ગયવગ ઉવલાવો,
 એ જળમા પ્રભુજી ગમ્યા, અગ્નિામૃત એ હરિના,
 સ્યામ સ્વરૂપ શ્રી જમનાળ, પટગામી હરિના-આપણે
 આપણે વૃદ્ધાવન દુકડા, ત્યાથી હરિસ લાવો,
 એ રસ ઉગેમા ધારીને વગરાય ઉવલાવો,
 એ હરિ રસ મહા મોગ, લાગ્યવાનને મગશે,
 એ રમમા સદા મહાંલશે, લવમાગર તરશે-આપણે
 આપણે વૃદ્ધાવન દુકડા, ત્યાથી પ્રભુને તેડાવો,
 એવાએ કરીને એમની પગી વગ ઉવલાવો
 એવા હરિની છે મીઠડી અમૃત બુટડા જેવી,
 મકિકર વરગાયજી થશે, અમર પ્રભુજીને સેવી-આપણે

(૨૫)

(રાગ-સુગત શહેગના સોની તેડવોરે)	
વજ્રભૂમિથી હરિને તેડવોરે,	
બેની રિસાયા એમને મનાવોરે	૧
ઠહે છે શ્રી હરિ આવે તો પરણે,	
એમને કૃષ્ણ ઝનેયાનું ગગણે	૨
બેની કહો પ્રભુને ગુ ગુ જામએ ?	
કરી તૈયારી હુ બ બલુ ખોઈએરે	૩
બેની આ મુણી હુગે કુલાયારે	
ખોડ્યા ઝમળા મન ભરાયારે	૪
માગ પ્રભુજી તો છે બહુ મોઘારે,	
ફક્ત ભક્તોની પ્રીતએ સોઘારે	૫
એ તો આવશે શ્રી ગદા સગેરે,	
એમને વધાવી લેજો ઝમગેરે	૬
એ તો પ્રેમના લોગન જમશેરે,	
પછી પુષ્પ નિકુલેમા જમશેરે	૭
એ તો પોઢશે ભક્તોના ઉરમારે,	
કરી તૈયારીઓ સહુ શરમારે	૮
ધની ધ્યાન પ્રીતમજીને તેડયારે,	
આવી પ્રભુએ વિરહ હુ બ દેડયારે	૯
કિ કરોનો દયાળુ એ સ્વામીરે,	
ખેની નીરખીને બહુ સુખ પામીરે	૧૦

(૨૬)

પરણ્યા પછી

(ગગ મોતીમગ વયણારે,)

મતી સ્યામને પૂં સ્વામિ મુણે ગાણારે, !
 તમે આવડાશા કાળા કહેા કથ મારાં
 હુવિ ગધાને કોં છે મતી મુણે શાણીરે,
 અમને અવાં જનમ્યા મુણે મતી શાણીરે
 તના પડછાયે કાળા મુણે મતી ગાણીરે
 અમને અધાં ઉચક્યા મુણે મતી ગાણીરે
 અમને ગત્રિયે કોંયા મુણે મતી ગાણીરે,
 અમે કાળા વડમા જનમ્યા મુણે મતી ગાણીરે,
 અમપર કળુ માગે રેખ મુણે મતી ગાણીરે,
 તેથી કાળા વિશેષે મુણે સતી શાણીરે
 અમે કાળી નાગ નાથ્યો મુણે સતી શાણીરે,
 ઝેગની કોળોએ કાળા મુણે મતી શાણીરે
 અમે દાવાનગ પીવો મુણે સતી શાણીરે,
 અમે તેથીરે કાળા મુણે મતી શાણીરે
 નીર જમુનાના કાળા મુણે મતી શાણીરે,
 ન્હાયે પીયે પડછાયે મુણે મતી શાણીરે,
 તેથી કાળા જણાઈએ મુણે સતી શાણીરે

રસે આલસા ડાગા સુણેા સતી શાણીરે,
 તેથી હીમે રૂપાળા પુત્રા નલી શાણીરે
 તેમ ગમે અમે ડાગા મુણેા નલી ગાણીરે,
 કિકર પ્રભુજી રૂપાળા સુણેા સતી શાણીરે

૨૭)

ગગ ચાલતો

દુખજી ગધાને પૂછે, નલી સુણેા ગાણીરે,
 તમે આવડા ગા ગોગ, ક્ષેા મને વહાલીરે,
 ગધા દુખજીને કહે છે, સ્વામી મુણેા શાણીરે,
 અમે આનદે જનમ્યા, સ્વામી મુણેા શાણીરે
 અમે તેથીરે ગોરા, સ્વામી મુણેા ગાણીરે,
 અમને દુધરે નવગળ્યા, સ્વામી મુણેા શાણીરે
 અમને દહીં વડે ચાજ્યા, સ્વામી મુણેા શાણીરે,
 અમે માખણ ખાધા, સ્વામી મુણેા શાણીરે
 અમે અમૃત પીધા, સુણેા સ્વામી શાણીરે,
 અમપર પ્રભુજી ટગીઆ, સ્વામી મુણેા શાણીરે
 અમે તેથી રૂપાળા, સ્વામી મુણેા ગાણીરે,
 અમારે હગ્ગિસ આકાગ, સ્વામી મુણેા શાણીરે,
 કિકર છે તેથી ગોગ, સ્વામી મુણેા શાણીરે,

(૨૮)

(રાજ ઉપગ્નો)

ગધા સ્યામને પૂછે, પ્રભુ ગઢિયાળાએ,
તમાગ આવડા શા તેજ, પ્રીતમજી ઉપાળાએ
પ્રભુ રાધાને કહે છે મુણે મારી વહાલીરે,
અમને વિજળીએ પ્રેયસ, મુણે મારી વહાલીરે
અમે તેથી તેજવાળા, મુણે મારી વહાલીરે,
અમને અમૃતે ઘોચા, મુણે મારી વહાલીરે,
અમને વિજળીએ રંગે, મુણે મારી વહાલીરે,
અમારા તોચા જે તેજ, મુણે મારી વહાલીરે
અગ્નિ મોમાથી જન્મેલા, બા રામા ઉપાળીરે,
અમે તેથી ઉપાળા, મુણે મારી વહાલીરે,
વનમા દાવાનળ પીધા, મુણે મારી વહાલીરે,
અમે એથી તેજવાળા, એ રામા રૂપાળીરે
અમે હહી માળણ અહારી, મુણે મારી વહાલીરે,
કિન્તુ બહુ બલિહારી, મુણે મારી વહાલીરે

(૨૯)

પરણ્યા પછી કસાર જમતા.

પ્રીતા ગમને પૂછે, મુણે નવામી માગરે,
તમે શાથી રૂપાળા, કંહા કામળગારાએ,
અગને ઘણે જન્મેલા, મુણે અતી શાળીરે,

અમે તેથી ઉપાળા, ઓ કામણુગારીરે
 અમે અજવાળે નહાયા, મુણે પતી રાણીરે,
 અમને તેજાએ આજ્યા, ઓ કામણુગારીરે,
 અમે તેથી રૂપાળા, મુણે સતી શાણીરે,
 અમને ગુરૂએ ઘોયા, ઓ કામણુગારીરે
 અમને ચદમાએ ટહેયા મની કામણુગારીરે,
 અમે અમૃતોએ ટહીપી મણે સતી શાણીરે,
 અમે તેથી રૂપાળા મણે શાણી રાણીરે,
 અમ ઉનાળે આજ્યા, મણે મની શાણીરે
 અમને દેવે ગાદાળા, મુણે મારા રાણીરે,
 અમે તેથી ઉપાળા, મુણે સતી શાણીરે,
 અમે જગતમાથી જન્મ્યા, મુણે શાણી રાણીરે,
 અમે તેથી ઉપાળા, મુણે સતી શાણીરે
 કિકર મર્યાદાઓ ગાળા, મુણે સતી શાણીરે,
 રામ તેથી ઉપાળા, મુણે શાણી રાણીરે

(૩૦)

વળાવતાં.

(દાદાના ગામ બેનીએ વિસારી મેલ્યા—એ રાગ)
 જનકપુર શહેર બેનીએ વિસારી મેલ્યા,
 નગરી અયોધ્યા વહાણ લાગી સીતાજી બેની,
 નવતેરા વહાણ તમને મીઠાં લાગે
 જનકપુરની ગામીએ વિસારી મેલી

સાસુ દેરાણી નણદો જઠાણી લાગ્યા વહાલા-નવતેરા-
 જનકપુરના બાગા વિસારી મેલ્યા
 વિસારી વેસો સપળી કુનડાના છેલ્લે બેની-નવતેરા-
 અવધપુરીના બાગો મલાળી લીધા
 મિથાશે ત્યાની ગણળી ઉડેલી વેસો બેની-નવતેરા-
 જનકપુરીના ગહેરી વિસારી મેલ્યા,
 અયોધ્યાના લોક સપળા મલાળી લીધા બેની-નવતેરા-
 જનકના બાગા બેનીએ વિસારી લીધા
 દશગ્રંથના બાગા વહાલા લાગ્યા ગાણી એ બેની નવતેરા
 માવાના બાગા હવે વિસારી મેલ્યા,
 સાસુના બાગા વહાલા લાગ્યા પ્રેમીલા બેની-નવતેરા-
 માલના મહેલ બેનીએ તરછોડી મેલ્યા,
 દશગ્રંથના મહેલ મીઠા લાગ્યા મોંઘરા બેની-નવતેરા-
 મિથિલાના દેવદેવી વિસારી લીધા
 અયોધ્યાના તીર્થ બેની મલાળી લીધા આજે-નવતેરા-
 કંકર કરગરી વિનવ એ બેની
 અતરમા અમ ઓપ ધગ્ગે બાટુ હંતો મીતા-નવતેરા-

(૩૧)

આશીર્વાદ

બેની આશિષ અતરથી આપીએ,
 તપો અખડ તમારા સૌભાગ્ય,
 કુળો રૂડા ભાગ્ય, આશીષ ઉગ્ધી આપીએ

બેની લગર લગ્નપુર ગંહા ભયો,
 થાય તેનાથી પુણ્યને દાન મીઝે ભગવાન-આશિષ
 બેની મ પ મદા પ્રભુ આપજે,
 એથી કુટુંબમા ગહેશે જ પ, મદાય ઉમગ-આશિષ
 પ્રભુ દેહ સોના મુખી ગળજે,
 ગોપનિ કાર્મ ન યાજો દુ બ વગે. મદા મુખ-આશિષ
 પ્રેમ નાના તમાના ઉગર થજે
 એ તો તમાના હાથની વાત, જવી લાયકાત-આશિષ
 ના પગ વડાડ અતિ તમે ગળજે,
 એવી આપણા દુગ્ગની મીત, છે વાત ભચિત-આશિષ
 બેની પ્રભુ પ્રનમ્ર નહો સદા,
 એવી આ-માને થાય આનંદ, બીજા દોગટ ફદ-આશિષ
 પ્રભુ ધર્મ તમાગ પગાવજે,
 બીજી ગહે પિએગીઆની લાજ, થાગે મુલ કાજ આશિષ
 બેની હેત અમોપગ રાખજે,
 અમને ભુલશોના વૈભવમાય સ કટ આવે તોય આશિષ
 બેની હેત તમાડ ન વિમરે,
 અમને વિયોગ માલે મદાય, હૈયે કઈ કઈ થાય-આશિષ
 બેની કિકર બનજે પતિ તણા,
 કરીએ સ્નેહથી રૂડી સેવાય પાળીએ આજાય-આશિષ

(૩૨)

(ગગ-લાડકડી ચીરે ઝમાડે)

માતાજી કુવરીને પૂછે કે, ક્યા તારા મન વસ્યારે,
 ચીતાજી માતાને કહે છે મરો માગ મન વસ્યારે,
 અયોધ્યાના દશમથ ગગ પ્રભુજી તો ઉતયારે
 ગમ એમના રૂંડેરા નાન જ, મન માગ ત્યા વસ્યાર
 આગ્યા છે આપણી નગરીમાં, ઋષિઓ જો ઉતયારે,
 ઋષિઓને ઝમાડે છે ખુબ, એ ગમમાં મન વસ્યારે
 આનંદના રમતામાં એમના પગકેમ ખાડુ કર્યારે
 શત્રુના અહુદ્યાજી કીધા ખુબ માગ મન ય્યારે,
 અનંત અમુરોને માર્યા, જાગે માગ મન વસ્યારે,
 મતોની રક્ષાઓ કીધી પ્રભુજીના નાન પદલ ડ્યારે
 આજ સવારે મે જાગે, કમતા એમને નીગળ્યારે,
 નીગળતા મન માગ મેહલા, ચાલ મન મન વસ્યારે
 મુળડાના મલકાના નીગળી, આનંદે મારા મન વસ્યારે,
 આળડીના અમૃત પીધા, મને મન મોહી પડ્યારે,
 વાણીની મિઠાશો આળી, તેથી દિલ વગ થયારે,
 વાકડીઆ કેજો મે નીગળવા, કેશોએ માગ મન હુર્યારે
 વાકી વરણાનીઓ પગળી, વરણાગીએ દીવ ય્યારે,
 માતાજી મુજને પગણાવે, એમા માગ મન વસ્યારે
 ડિકરી હુ માતાજી એમની, પ્રભુમા મારા મન વસ્યારે,

(૩૩)

(સાસરે જતી વખતે શીખામણ)

સાસરા શીખામણ બેની, સાસરીએ જાવુ તેની,
 મારી બેની, વહાલા બનવુ એ સહેલ છે,
 આણબાપ્યામા જાવુ, બહુ ડાહ્યાપણ રાખી રહેવુ,
 મારી બેની વહાલા બનવુ બહુ સહેલ છે
 ઉઠવુ સવા- વહેવુ, સર્વ માણસની પહેવુ,
 મારી બેની વહાલા બનવુ બહુ સહેલ છે,
 'યાન હગ્નિનુ ધરવુ, વળતી બિછાનું તજવુ
 મારી બેની વહાલા બનવુ બહુ સહેલ છે,
 મામુને પડવુ પાચે, સુખી એથી થવાયે,
 મારી બેની વહાલા બનવુ બહુ સહેલ છે
 સાસુજી કહે તે કરવુ બરાબર ચિતે ધરવુ,
 મારી બેની વહાલા બનવુ બહુ સહેલ છે
 સ્વચ્છ બરાબર ગહેવુ, સાચુજ સદાયે કહેવુ,
 મારી બેની વહાલા બનવુ બહુ સહેલ છે.
 ફરજ બરાબર સમજે, મોટા સર્વેને નમજે
 મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
 હમેશ હરિને ભજવા, વ્યસન સઘળાએ તજવા,
 મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે

સ્વામીની સેવા કરજો, માથુ ચરણોમા ધરજો

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
શ્રી પ્રભુની સેવા, એ તો છે મીઠા મેવા,

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
સાચવજો સઘળા ધર્મો, વહાલા થવાના મર્મો,

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
ધર્મની સગળી ચીજો, વ્યવસ્થા ગળી ગીજો,

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે,
નિદા કોઈની ના કરીયે, શિખામણ હૈયે ધરીયે,

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
સાસરીઆની મગ્જ, સાચવવા તુ તો મગ્જ,

મારી બેનો વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
સૌપર ધર્મી પ્રીતિ, રૂઢી છે ન્યાય નીતિ,

મારી બેનો વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
મીઠું ધીમું ખાલો, મનડા ના સઘળે ખાલો,

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
સ્વામીની સવળી મગ્જ, સાચવવાને તુ સરજ,

મારી બેની વહાલા બનવુ બહુ સહેલ છે
મુખ દુખ સઘળું સહેવું, કોઈને કશું ના કહેવું,

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે
સાસુ નણદીની વાણી, સદાયે સાખો શાણી,

મારી બેની વહાલા બનવુ એ સહેલ છે,

ગિખામણુની વાણી, નાભળવી હિત જાણી

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
કુળતણી મરજાદા, મોટાનો રાખો માજ,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
નવગશે ના ફરવુ, પ્રભુનુ ધ્યાન ધરવુ,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
નીતિના પુસ્તક વાંચા, તેનો જગએ નહિ ખાંચા,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
વસ્ત્રો પોરો જાડા, ના ના રંગાય ઘોડા

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
વસ્ત્રો સજીએ પુરા, પહેરીએ નાજ અધુરા,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
કાજળ ટીલડી ધરવા, કદીએ ના અજગા કરવા,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
માથુ બરાબર ઢાકો, ધરીએ ના મનમા ફાકો,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
નમ્ર જનીને રહેવુ, વિવેકે કઈ પણ કહેવુ,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
ખડખડ કદીએ ના હસવુ, દોડીને કઈના ધસવુ,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે
આનદી ચહેરે રહેવુ, ઉદાર સદાએ રહેવુ,

મારી જેની વહાલા જનવુ એ સહેલ છે

કોધ કદીના કરીએ, ગાતિજ સદાએ ધરીએ,
 મારી બેની વહાલા બનવું એ મહેલ છે
 અહુ કાર ડહી ના કર્વે, ગરવો સ્વભાવજ ધર્વે
 મારી બેની વહાલા બનવું એ મહેલ છે,
 મન વશ પુરૂ રાખા, દહાવા મ સાગના ચાખે
 મારી બેની વહાલા બનવું એ મહેલ છે
 ડિકર હરિના થાવું, શરણેજ સદાએ રહેવું
 મારી બેની વહાલા બનવું એ મહેલ છે

(૩૪)

સાસરે વળાવતા.

મતી મીતા મીધાવે છે માનરે, એમને અતર હરખ ન માય,
 આનદ ઉભગય—મીતા જાય માનરે
 સામે સુખપાલે બેઠા શ્રી ગમજી, સામે ડોડીલા મીતા કુમારી,
 જનકના દુલારી—મીતા જાય માનરે
 સઘળા દેવે બસે લીધી પાલખી, એમને ભગવાન ઉચકયાનો ભાવ,
 ઉઠે અતિ દહાવો—મીતા
 સામે શ્રીરામ શોભે મુગ્ધ સમા, સામે ચદ્ર સમા મતી સીતા
 પરમ પુનિતા—મીતા
 સામે આવી માળણ લઈ મોગરે એના હાથમા છે કુલડાની માળ,
 સુગંધ રસાળ—મીતા

ખેની અતગ્મા આનંદ ગળજો, મદા ગળજો મનડા પ્રમદા,
 અયોધ્યાના જન—ગીતા,
 ખેની વહેણા મવાગ્મા ઉડજો, ઉડી સાચુ મજગને પડા પાય,
 વહાલેરા થવાયે—ગીતા
 નણુદ દેગણી ને ૩ જોડાણીઓ એમની માથે મદા ગળા મ પ
 એથી વળે ૪૫—ગીતા
 કદી કજીઓ કોઈ સાચે ન કીજીએ એથી થાગ અતિશે ઉવાટ
 થઈએ આખ પાટ—ગીતા
 દીએગ ઉપર પ્રીતો વણી ગળીએ એમને લડાવીએ લાડ પવિત્ર,
 ડડા એ ચરિત્ર—ગીતા
 કદી હલકા વચન નવ બોલીએ એથી પિયરની જાય છે લાજ,
 ચંદ્રે મોને દાજ—ગીતા
 ખેની મલક મલક મુખ રાખીએ, નીગખી મુખડુ ને મો હુગ્ગાય,
 દુખો મોના જાય—ગીતા
 કોઈ પર ક્રોધ કદી નવ આણીએ, મનમા ગળીએ ગાતિ સદાય,
 એથી યધા ચહાય—ગીતા
 ખેની માન સાચુજના રાખીએ એમને પૂડીને ભરાએ ડગ
 એવો આપણો હડ—ગીતા
 ખેનો દીલ ઉદાર બહુ ગળીએ, એથી આત્માને આનંદ થાય,
 પ્રભુ કંઠે મહાય—ગીતા
 ખેની મગજ સાચવીએ સ્વામી તા ૧, એજ માથાના મુકુટ કહેવાયે
 મુખી બદ્ થવાયે—ગીતા

એની કુળની રીતો નવ ભુલીએ, એની પિતૃએ થાય છે ખુશ
આપે છે આશિષ—રીતા

એની ધર્મ બગાળવ પાળીએ, એની કથ્થવ થાવ પ્રસન્ન
વળી મગા જન—રીતા

એની સ્વચ્છ પ્રમા બધું મળીએ એથી મળીને રહે ખુશ,
પડે ના દુઃખ—રીતા

ધન મિલકત સમજીએ રામને, એજ છે તમ ઉત્તમ આધાર,
ધરજો બહુ પચાવ—રીતા

કિકર ઉપર દુપા મળી ના પીએ, એથી રજે ચાકર નહુ મેવ,
પડશે મારી ટેવ—રીતા

(૩૫)

(ગગ લાડકડીયદીરે કમાડે)

કીર્તિજી દીકરીને પૂછે કે, કયા તાગ દિલ વસ્યારે,
રાધાજી માતાને કહે છે કે, મન માગ ત્યા વસ્યારે
જશોદાના કુવર કાઢીલા, રૂપે માગ મન વસ્યારે,
કહો કુવરી કયા એમને નિગળ્યા, ને કયા તાગ મન વસ્યારે,
જમુનામા રમનેલા દીલ, રમને માગ મન વસ્યારે,
દુડલાએ ખેલતા જોયા, દોડે માગ દિલ હુર્યારે,
નાગોને નાથતા નીગળ્યા, બળ માગ મન કર્યારે,
અસુરોને મારતા પગળ્યા, દયાએ મારા દિલ વસ્યારે
દેવો સૌ નમતા મે જોયા, એ પ્રભુતાએ મન વસ્યારે

સખા સાથે કરતા મે જોયા, પ્રેમે માગ મન વસ્યારે,
 ગાયોને ચારતા જોયા, ગોવાળે મારા દિલ ઠર્યારે
 બસીઓ બજતા મે પગળ્યા, મોગલીએ મારા મન ઠર્યારે,
 વાસળીના સાદો મે સાલજ્યા, એ સ્વરે મારા દિલ હસ્યારે
 દાવાનલ પીતા મે પગળ્યા, મુખડે માગ મન વસ્યારે,
 ઉબ્બણી જમતા મે જોયા, જમતા મારા મન વસ્યારે
 ગોવર્ધન તોલતા નિગળ્યા, ગકિતએ માગ મન ઠર્યારે,
 પનઘટે કરતા મે જોયા, ચાલે નાગ મન વસ્યારે
 દાણુ લેતા મારગે પરળ્યા, વાળીએ માગ દિલ ઠર્યારે,
 માતાજી મુજને પગણુવોરે, એ વગ છે વગણાગીઓરે,
 વરણાગીએ વાકા એ હીરે, વરણાગીએ મન હર્યારે,
 કિકર હું એજ હગિની, દયા માતા ઉગ ધરેરે
 ખેળામા એમને આપી, પ્રભુની મને કહેરે

(૩૬)

(નહિ પરણાવુ ઉમીયા શિવને એ-રાગ)

ગધાજીના માતા કહે છે-પ્રભુ પ્રેમને વગ છે સદાયરે,

મારી ગધાને એ બહુ ચહાયરે,

નહિ પગણાવુ રાધા શ્રીકૃષ્ણને

ગધાજી-માતા તમને હું લાગુ પાચરે,

મને વહાલા છે વૈકુઠરાયરે,

માતા પરણાવો મુજને શ્રીકૃષ્ણને

માતા—એ છ કામણુજારો કાનહ,
જાહુ વિદ્યામા સદા મન્તાનહ,
ભુલે જાહુથી રાધા ભાનહ,
નહિ પગણુલુ ગદ્યા શ્રીકૃષ્ણને

ગદ્યા—માતા કામણુજારો ન કાનહ,
એ છે દેવાધિદેવ મહાનહ,
આપે આનંદ ગગના એ કાનહ,
માતા પગણુલો મુજને શ્રીકૃષ્ણને

માતા—શ્રી કૃષ્ણ ગ્ય તણા માગરો
નવ આવે કદી તેનો તાગરો,
મારી રૂપાળી રાધા કુળી મરો
નહિ પગણુલુ ગદ્યા શ્રીકૃષ્ણને

ગદ્યા—પ્રભુ છે પ્રેમ ગગનો ભરાગરો,
તેને માટે હજુ બ્રહ્મા મયી મરો,
મને આગવા 'હજીયા અપારો
માતા પગણુલો મુજને શ્રીકૃષ્ણને

માતા—શ્યામ ગગે સદાય છે શ્યામગો,
વળી ઓઢે છે કાળો કામગો,
મારી રૂપાળી રાવાન કેમ ગમે,
નહિ પગણુલુ રાધા શ્રીકૃષ્ણને

રાધા—શ્યામ રૂપાળા છે શ્યામ રગથી,
મોહ પમાડે મૌને એ અગથી

મનથી પરણી ચુકી તું સર્વાંગથી
 માતા પરણાવેા શ્રી મુજને શ્રીકૃષ્ણને
 માતા—શ્યામ તેજ તેજનો અબાર છે,
 મોને આજળા ગફિત અપાગ છે
 તેથી રૂપાળી ગદા અબલ મરે,
 નહિ પગણાવુ ગદા શ્રી કૃષ્ણને
 ગદા—પ્રભુ તેજ તેજનો અબાર છે
 ચૌદ લોકને તેનો રાધાગ છે
 મોનો પ્રભુ પર પાડે,
 માતા પરણાવેા મુજને શ્રીકૃષ્ણને
 માતા—કાન બી વાડે માલડ અનિ
 ચાલ લોકને એ રંગ પર ગતિ
 મુગ રૂપાળી ગદા મોડી પડે
 નહિ પગણાવુ ગદા શ્રીકૃષ્ણને
 ગદા—માતા બગીચા નાદ અપાર છે,
 એમા પ્રીતિ નને હાપાર છે,
 શ્યામ પૂર્વેના મારાજ ચાલ છે
 માતા પરણાવેા મુજને શ્રીકૃષ્ણને
 માતા—એમની વાણીમા શુચ વગી રહ્યું,
 મુણે વાણી કે લાન તગત થયું
 મુણી રૂપાળી રાધા વેલી બને,
 નહિ પગણાવુ ગદા શ્રીકૃષ્ણને

રાધા—માતા વાણી હરિની અમૃત સમી,
 મારા મનડાને એ તો આતિ ગમી,
 મારી વૃત્તિઓ તેમા રહે રમી,
 માતા પગણુવો મુજને શ્રીકૃષ્ણને

માતા—એની આખમા કામણુ છે અતિ,
 મારે ડટાક્ષના બાણુ આખથી
 મારી રૂપાળી ગદ્યા મગધ મંદે,
 નહિ પગણુવુ ગદ્યા શ્રીકૃષ્ણને

રાધા—માતા અમી અતિ એમની આખમા,
 અવળી દૃષ્ટિએ તુ એમને આખમા
 મને ઉર્મિ લપાવા એમની પાખમા,
 માતા પગણુવો મુજને શ્રીકૃષ્ણને

માતા—ચક્ર મુદર્શન રૂપામની પાસ છે
 એનુ તેજને શક્તિ અમાર છે
 મારી રૂપાળી ગદ્યાનુ બી મંદે
 નહિ પગણુવુ ગદ્યા શ્રીકૃષ્ણને

ગદ્યા—ચક્ર મુદર્શન શ્રીહરિ પાસ છે,
 તેણે દુષ્ટો તણો મદા નાશ છે
 એના ભક્તના તણુ ગળાગળ છે
 માતા પગણુવો મુજને શ્રીકૃષ્ણને

માતા—એની પાને એક દિવ્યશબ્દ છે,
 શબ્દ વમાડ્યે સૌ લોક બળભળે,

મારી રૂપાળી ગધા છગી મરે,
 નહિ પરણાવુ ગધા શ્રીકૃષ્ણને
 રાધા—શબ પચન્ન્ય દુરિ પામ છે
 બધા વેદો તણા તેપા વાસ છે,
 તેના ગરે અજાનનો નાગ છે,
 માતા પગલાવો મુજને શ્રીકૃષ્ણને
 માતા—વળી ઉમરે ડાન નાના દીને,
 મારી ગધા ઉમરે અધિક છે,
 થાય કળેડુ તેનીય બીક છે,
 નહિ પરણાવુ રાધા શ્રીકૃષ્ણને
 રાધા—માતા પ્રભુ દેખાય નાના તને,
 કેવી રીતે મોટા અમુરો હણે,
 મોથી મોટા જણાય છે એ મને,
 માતા પગલાવો મુજને શ્રીકૃષ્ણને
 માતા—ધેતુ ચારવા વને વને ફરે,
 ગાયો બોલવા હી-હી-હી ઉચરે
 હી-હી-હી સુણી ગધા ગલગઈ મરે,
 નહિ પરણાવુ રાધા શ્રીકૃષ્ણને
 રાધા—પ્રભુ ગૌ બ્રાહ્મણ પ્રતિપાળ છે,
 હી-હી-હી શબ્દ બહુ રસાળ છે
 એજ વાણીમા બહુ મને વહાલ છે,
 માતા પરણાવો મુજને શ્રીકૃષ્ણને

માતા—ગૃહા શ્રીહાની નીલ હશે,
 મક્કળ કૃતિ આ વિશ્વ તેવી થશે
 માઠ કાર્મ નહુ તેમા ચાલશે,
 નહિ પગલાવુ ગદ્યા શ્રીકૃષ્ણને

રાવા—માતા કેતી હતા હુએ છે અધુ,
 તેહુ મેવવા દેાડુ નહિ ગળુ
 ભો માધવ તા માળાન કે વડુ
 માતા નામ ના દિ શ્રીનખુને

(૩૭)

ગગ—ભમરા પહેલો વધાવો માટે આવીયો
 સજની આવી છુ આજે હુ તો કોડભરી
 હુએ વધાવા ગદ્યાનુ ને શ્યામરે
 ઓ સજની મારી, આવી હુ હુ તો અતિ કોડભરી
 જોને પ્રભુજી ઉભા હે આ મુરજ મમા,
 હિભા જોડે આ આશા ભર્યા ગદ્યા
 ઓ સજની મારી, આવી છુ હુ તો અતિ કોડભરી
 જોની લેને આ કુતુમની પાળી
 લઈને વધાવા ઉરને ઉમળકે,
 ઓ મજા મારી આજે હુ હુ તો અતિ કોડભરી,
 જોની તુ તો વધાવ અરુ કુલ્યા

હુ તો વધાવુ મોતીડાના યાગરે

ઓ સજની મારી આવી હુ હુ તો અતિ કોડભરી
બેની લેને આ કુમકુમની થાળને
ચોને પાવલીઆ બેઉ કુમકુમ ગરબે

ઓ સજની મારી આવી હુ હુ તો અતિ કોડભરી
સજની ઉં માગ તે ઝાટ્યા નવ રહે,
ઉડી ઉડી જાય યુગલરૂપ સગરે

ઓ સજની મારી આવી હુ હુ તો અતિ કોડભરી
બેની આખો મારી તે આયુ ખેંચ,
એ તો પધરાવે બેઉને ગુરતા માયરે

ઓ મજની મારી આવી હુ હુ તો અતિ કોડભરી
બેની હૈયું માડ તે બન્યુ હિચકો
એ રે હિહોળે બેઉ જોડા ખાયરે

ઓ સજની મારી આવી હુ હુ તો અતિ કોડભરી
સજની આવા પ્રેમી તે જોડા કયા મળે,
હોય તો કુબેના આનહો લુટાયરે

ઓ સજની મારી આવી હુ હુ તો અતિ મ્નેહભરી
કિંકર સવળા તે બની જઈએ બેઉના,
તો તો જનમ જનનો સફળ થાયરે

ઓ સજની મારી આવી હુ હુ તો અતિ કોડભરી

(૩૮)

ગગ—ભમરા પહેલો વધારો નાજે આવીયો

આજે સગ આ દેવી બેઠિના થઇ ગયા,
દેવ દેવી થયારે, તમે એકરે

ઓ શાણી જોડી આનંદે મસાગમા મહાલજો
ધરજો કરમા નિશાનો બેઉ ધર્મના,
એરે નિશાનો પ્રેમના વિવકરે,
મનડાને કરજો એકરે,

ઓ શાણી જોડી, આનંદે મસાગમા મહાલજો
એક બીજાના પડયા શુના નાખજો,
જોડે વમતા ડગલે ને પગલે ચુક
માખીને રહેવું ચુપરે

ઓ શાણી જોડી આનંદે મસાગમા મહાલજો
કઠી કાન કાચા તે નવ ગખશે,
રાખશે કાચા જો કઠી તમે ડાનરે,
ઝુપડી બધાશે ગનરે,

ઓ શાણી જોડી, આનંદે મસાગમા મહાલજો
મુખો સ્વર્ગશા નિગમીને તમ તણા,
બાશે અદેખા અતગના બડું લોકરે,
ધરશે ના મનમા શોડરે,

ઓ શાણી જોડી આનંદે મસાગમા મહાલજો,
વૈકુઠ મુખ તે બહાર નવ શોધશે,
એ તો રનેહ સધાશે વગ માહ્યરે,

પ્રભુની હશે સહાયરે,
 ઓ શાણી જોડી, આનંદે સસારમા મહાલજો
 બનશે દિવ્ય નિકુજો ઘર તમતણા,
 ભજશે સાચે સ્નેહે જે પ્રત્યામરે,
 એ મસાગીના કામરે

ઓ શાણી જોડી આનંદે સસારમા મહાલજો
 મુખ કેવા મીઠા છે પાવન સ્નેહમા,
 એ તો સમજશે જોડેને હવે જામરે,
 આવશે જો બનતી રાગરે

ઓ શાણી જોડી આનંદે સસારમા મહાલજો
 હાથમા હવિયાગ મત્ય કર ગણજો
 એથી મધાશે નવજાનો ભાવરે
 છે એ પણ મોટો હાવરે,

ઓ શાણી જોડી, આનંદે સસારમા મહાલજો
 ફગજો પ્રાણુ જતા પણ નવ ભુલશે,
 ભુલ્યે પ્રભુજી થાય છે નાખુશરે,
 જતી ગ્હે ઉરની હુશરે,

ઓ શાણી જોડી, આનંદે સસારમા મહાલજો
 એકેય ક્ષણુ પ્રભુને નવ ભુલશે
 ગાખી આખ સામે રૂઝે એ રૂપરે,
 કામો મૈા ભકિત રૂપરે

ઓ શાણી જોડી, આનંદે સસારમા મહાલજો
 નાવ સસારનું પ્રમુ ભણી હાજો,

પ્રેમ હલેસામા રાખી પામે આમરે,
પહોઆશે પ્રભુ પામરે,

ઓ ગાણી જોડી આનંદ સનારમા મહાલજો
ગજ પ્રમાણે વલવારમા વર્તે,
ગજ ઉપરાત ડગરો નહિ કામરે
રીઝશે એથી રામરે

ઓ ગાણી જોડી આનંદ સનારમા મહાલજો
ખોટી મોટાઈનો મોહ નવ ગળજો,
ગળજો મોટાઈ નીતિ ધર્મમાયરે,
કર કેા ટીકા તોયર,

ઓ ગાણી જોડી આનંદ સનારમા મહાલજો
ગળજો અમી ભરીરે મહા આખડી,
અમૃત આખડીએ નિરખો મધુ જગરે,
આનંદ ઉમટે ઢગરે,

ઓ ગાણી જોડી આનંદ સનારમા મહાલજો
એક બીજામા મનડા પૂરણ દોગજો,
દોળી નાપજો બેઠ પ્રભુજીને ખોળ,
પ્રભુજી સુખમા રોજો,

ઓ ગાણી જોડી, આનંદ સનારમા મહાલજો
ડિકર બનતો બેઠ તે પુરણ પ્રભુના
પડી જુઓ આવે છે જે મઝાયરે,
આનંદ ઉભરાયરે

ઓ ગાણી જોડી, આનંદ સનારમા મહાલજો

(૩૯)

(રાગ-હાલરડામાં લલકારીને ગાવાનો)

એક દિવસ હરિ પોઢયા બહાર, ઉગ્યો ચંદ્ર ગગન મોઝાર
 દીકો હરિએ આદો ખાસ, રમવા માટે કીધી આશ-હા-લા
 એ મા આપો આદો મને, એની સાથ રમવાનુ ગમે
 જમના તીરે રમવા જઈશ, દડો એહ રમવા લઈ જઈશ-હા-લા
 ગોળ ઉજળો ને ચળકતો, આકાશે ડેવો મલકતો,
 દડોગેડી રમશુ અમે માત, આપો આણી એહ વિસાત-હા-લા
 બોલ્યા માત જશોદા હમી, માગો વન્તુ ખીજી ઝળી,
 ઉંચે આદો નવ પહોચાય, ડેવી રીતે એહ લવાય-હા-લા
 પ્રભુજી રડવા લાગ્યા બહુ, ગભરાયા વ્રજવાસી સહુ,
 દયામણા થઈ હજી રહે, હાથ પછાડે ને મનમાં કહે-હા-લા
 આખે આસુ વહે આધાર દુખના આસુ કોણ લોનાર,
 માખણુ મિમરી મેવા ખાસ, લાવી મૂક્યા હરિની પાસ-હા-લા
 પણુ કશાથી એ રીકે નહિ રડતા છાના રહે જરી નહિ,
 રડતા આદો આદો વહે, કોઈ વીજને ના તે બદે-હા-લા
 આણી એક સોનાના થાળ જળ ગેડયુ તેમાં તત્કાળ
 દેખાયો માહે ત્યા શગી, દેખાડ્યો માતાએ હમી-હા-લા
 પ્રીતમજી બહુ ભુશી થયા, જળમાં ચંદ્ર પકડવા ગયા,
 નવ આવ્યો આદો હાથમાં, હમી હરિ બોલ્યા સાથમાં-હા-લા
 એ મા આદો સતાઈ જાય, પાણીમાંય ઉંડો ડુબી જાય,
 આવે તો દઉ માખણુ આજ, લે આ માખણુ એ ઉડુરાજ-હા લા

નહિ મારૂં રમાડીશ તને, તુજ નાચે રમવું જમે મને,
 આવ આવ ઓ ચાહા આવ, રમવાનો લઈએ બહુ હાવ-હા-લા
 ચ દ્ર ઉપર પ્રીત બહુ કરી, કાણુચ દ્રની નામના ધરી,
 નભને ગિરે આ છે ચ દ, ડિંકર ગિરપર શ્રી વ્રજચ દ-હા-લા

(૪૦)

હાસરંદુ

સુઓ ભાઈ તમે આંધે મુખે, હાલરના નુળી ઉગ્રા મુખે-હા-લા
 અયોધ્યા નામે ખુદર ગામ, રાજા તેના દશરથ નામ,
 દશરથને છે ગાળી ગા, કેડે ડોંગરયા મુમત્ર ગણુ-હા-લા
 કોશલ્યાને છે ગમ કુમાર, મુતા પારણે ઘરની બહાર,
 ઉગ્યો ચાદો આપો અણી દીઠો ગમે રાઢો કરી-હા-લા
 મા આળી આપો પેલો ચ દ, રમવું માટે એની મગ,
 રૂડા રૂપાળો ઉજળો એલ, જમે મને બહુ એની દેલ-હા-લા
 રમણુ અમે બે બેડાજોડ, પહોચે મારા મનના કોડ,
 રહે રામ બહુ અપર પાર, ગડતા નવ ગહે ચુપ લગાર-હા-દ
 ગભરાયો આપો દરબાર, કરી દશરથે ગમની વહાર,
 દશરથ રાજા આવ્યા ગામ, પાગણુ આગળ ગમની પામ-હા-લા
 લાખા કુ કરી બોલે રામ, આપો મને ચાદો આગમ,
 ગોળ દડાશે ગમતો નને, ગડતા કહેતા ગમ તાતને-હા-લા
 ચાદો આકાશે ગભરાય, હવે વલે ગી માગે થાય,
 રામ મને નક્કી લઈ જશે દહે રમતા મુજને વાગશે-હા-લા

